Sebianus

SEbastianꝰ illustrissimꝰ vir prime cohortis diocletiani principatū gessit quē milites vt patrē venerabanť verusqꝫ dei cultoꝛ. hoc q̄dē tp̄e cū multos xp̄i martyres exhortationibꝰ ⁊ doctrinis p̄cipue marcū ⁊ marcellianū geminos ⁊ eoꝝ ꝓgenitores in fide xp̄i cōtinuisset. ⁊ trepidas illoꝝ mentes cōfirmasset q̄s eēt intrepide sese xp̄ianū eē cōfessus est. Nicostratū cū vxore muta cui loquelā restituit ad dn̄m ꝯuertit. Quo audito diocletianꝰ illū cōprehēdit. iussit eū in medio cāpo ligari ⁊ quasi signū ad sagittā a militibꝰ sagittis figi: qui eū vndiqꝫ impleuerūt vt ferme q̄si ericiꝰ eēt hirsutus sagittis. ⁊ eū mortuū relinquētes. q̄ infra paucuꝫ tempꝰ sanitatē recupauit impatoribꝰ in pallatio eoꝝ ꝑsecutionē iniustā fore declarans qui eū tādiu fustigari p̄ceperūt donec sp̄m redderet. Quo mortuo satellites diocleciani corpꝰ eiꝰ in cloacā ꝓiecerūt. qui beate Lucine apparuit docēs locū corporis sui ⁊ qd̄ in vnco pendebat q̄d nil sordis eum tetigerat. Jd inde leuās catachumbis sepeliuit. Martyriū aūt passus est rome diuus sebastianus in vrbe roma sub. 13. kalend̄. Februarij.

Lucia martyr

LVcia virgo deo deuota natione sicula ⁊ speciosissima inter ceteras insule illiꝰ virgines ī hac ꝑsetutione apud syracusanā ciuitatē passa fuit: hāc mater eiꝰ cuidā p̄claro iuueni desponsauerat: sed receptis visisqꝫ beate agathe miraculis rogauit matrē ne decetero sponsam eidē noīare dignareť quā grām tandē obtinere ꝓmeruit. At illa ꝯfestim amplū patrimoniū paupibꝰ ⁊ viduis distribuit. Quo audito sponsus in iudicio pascasij ꝯsularis litē ꝓponit: dicēs sponsaꝫ suaꝫ christianā esse: ⁊ cōtra leges viuere augustoꝝ. quā idē pascasius corripiēs ad sacrificia demonū ꝑsuasit. ⁊ nisi dictis obtemparieris te ad lupanar tanqꝫ scortum adduci faciā. ⁊ statim lenonibꝰ p̄cepit vt eā illuc ducerent. illa ait. nūqꝫ inquinatur corpꝰ viciose nisi de cōsensu mētis. Nā si iuitā violari me feceris castitas mihi duplicabiť ad coronā. Eam aūt sp̄ūssanctꝰ tanto pōdere fixit vt penitꝰ moueri non posset. etiā adhibitis funibꝰ ⁊ bobus. his territis pascasiꝰ ignē copiosum circa eā fecit. tunc angustiantē pascasiū amici eius nō ferētes gladiū in eiꝰ guttur mergi faciunt: ac sic idibus decembris spiritū emisit. cuiꝰ passione ⁊ scītitate syracusana ciuitas sp̄ decorata fuit.

Vitus

VItus puerulus natiōe siculus: his tp̄ibꝰ cū modesto ⁊ crescētia nutrice sua apud syciliā insulā martyriū ꝑtulit gloriosissimū. hic cū eēt duodecim annoꝝ in xp̄m credēs quātū poterat indigentibꝰ ministrauit: cū eēt virtutibꝰ maturꝰ a sacrilego patre hyla pagano tentato vt a cultura dei recederet: sed cū nollet blādis patris sermonibꝰ acq̄escere a valeriano p̄fecto grauissimis penis afflictꝰ est. deinde angelico monitu nauē ꝯscēdit. ⁊ comitantibꝰ secū modesto pedagogo eiꝰ ⁊ crescentia ad tonagritarū territoriū nauigauit. Jbi ꝑ aliqd̄ tempꝰ in oꝛonibꝰ incognitꝰ ꝑsistēs: ad diocletianū ꝓdente demone adductꝰ est. cuiꝰ filiū a demonibꝰ obsessum curauit. Cui diocletianꝰ ꝑsuadere cepit: vt culturā dijs impenderet sed cū nō acq̄esceret vinculis ferreis astringiť ī carcere teterrimo. Sed cū in fide immobilis ꝑmaneret. Jussi sunt in ollā resina ⁊ pice succensam iactari sed cum illesi egressi fuissent. Demū ī catasta extēsi sunt ⁊ dissipata sunt ossa eoꝝ vt viscera apparerēt. ⁊ factꝰ est terremotꝰ magnꝰ ⁊ angelꝰ dn̄i eripuit eos ⁊ ꝑduxit iuxta fluuiū syler ibiqꝫ orātes migrauerunt ad dominū. Eorum corpora florentia collegit ⁊ cum aromatibus sepeliuit. Passi sunt predicti martyres. 17. kalendas Julij.

Affra ⁊ hilaria

AFfra filia regis cypri cuiꝰ pater ī bello victꝰ in florida etate cū matre hilaria insulā egressa romā ꝑuenerūt: hilaria vt deos patrios ꝓpicios haberet filiā veneri dicauit. Cū venꝰ femina cypriana fuit quā ob pulchritudinē deā dicebāt: ⁊ ī cypro phanū eiꝰ ꝯstructū fuit. Jnde ad augustā videlicā venerūt vt regia fieri posset: obiceno tn̄ seruicio veneris dedita fuit: tp̄ibꝰ seue ꝑsecutionis diocletiani Narcissus cū felice diacono domū eiꝰ ignorās ingressus cū oꝛonibꝰ vota ꝑsolueret: admirata affra de insolito hospite. cognito eū fore xp̄ianoꝝ antistitē se turpē peccatricē ꝓfiteť: qui eos oēs a pessima cultura ⁊ actu illicito dimouit: pꝰ ieiuniū indictū eas baptizās: frēm hilarij dionysium ep̄m auguste fecit: postea a gaio iudice cōprehēdiť iussa est vt dijs offerret: aut diuersa supplicia sustineret. Affra ait. Sufficiūt mihi peccata mea q̄ ignorās deū feci. qd̄ iubes nunqꝫ faciā: Ducta igiť ad insulā fluminis lici haud longe ab augusta vbi eā stipiti colligarūt igne accēso ait grās dn̄e q̄ me dignatꝰ es hostiā accipe ꝓ noīe tuo ⁊ emisit sp̄m. Hilaria deinde cū digna eunomia ⁊ eutropia ibidem accenso igne pro cōstātia fidei exuste sunt. Passa est autem beata affra septimo ydus augusti.

Pantaleon

PAntaleon vir illustris ⁊ medicine artis eruditꝰ ⁊ ip̄e hoc tp̄e apd̄ nicomediā ciuitatē ꝓ fide xp̄i cruciatꝰ est. Js fuit filꝰ senatoris medicinaꝫ adhuc puer addiscēs. a p̄ceptore ductꝰ ad palatiū ꝓpter decorē laudatꝰ. Cui hermolaꝰ p̄sbyter pollicebať si in xp̄m crederet oēs egrotos sine medicina ī eiꝰ noīe sanaret. a q̄ postea baptizatꝰ. inde p̄nte patre cecū illuminauit ⁊ ambos ad fidē ꝯuertit. que cū maximianꝰ intellexisset eū adduci iubet ⁊ paraliticū sanauit. Eculei igiť pena ꝓ fide xp̄i ⁊ lāpadarū exustione mirumimodū cruciatus a dn̄o tamen confortatꝰ missusqꝫ ī sartaginē plumbo bulliēte repletā: dn̄o apparēte plumbum refriguit: bestiasqꝫ ad eum missas seuissimas vt catulos demulcebat. Jdeo multi ad fidem cōuersi quos imperator decollari precepit. Tandem ip̄e cum preceptore suo hermolao ⁊ alijs. 5. kalendas augusti ictu gladij martyrium consummauit.